

F. t. l. vedr. retsplejeloven

sis har retsplejelovens regler om isoleret bevisoptagelse sammenholdt med editionsreglerne været anvendt til at pålægge tredjemand at fremlægge synbare bevismidler med oplysninger, der er nødvendige for at finde ud af, hvem man skal sagsøge, jf. retsplejelovens § 343 sammenholdt med § 299. Der kan henvises til Østre Landsrets kendelse gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2003, side 2264, og til Vestre Landsrets kendelse gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2005, side 1410.

Der er ikke i loven opstillet nærmere betingelser for en sådan isoleret bevisoptagelse, der efter forarbejderne kan finde sted, når retten finder det hensigtsmæssigt. Det følger forudsætningsvis af bestemmelsens ordlyd, at bestemmelsen omfatter bevismidlerne vidneforklaring og syn og skøn. Det er dog næppe udelukket, at også andre bevisformer, f.eks. partsforklaring og besigtigelse, kan optages isoleret.

Parters rettigheder og pligter i forbindelse med en isoleret bevisoptagelse er som udgangspunkt de samme som under en egentlig civil retssag. Det vil sige, at parternes medvirken til sagens oplysning udelukkende sker på frivillig basis med reglen i retsplejelovens § 344, stk. 2, om processuel skadevirkning som eneste sanktion. En part har således ikke pligt til at afgive forklaring, ligesom der heller ikke er hjemmel til at gennemtvinge en besigtigelse hos en part. Et vidne, der indkaldes til at afgive forklaring som led i en isoleret bevisoptagelse, har derimod pligt til at afgive forklaring, jf. retsplejelovens § 168, med de undtagelser, der er fastsat i §§ 169-172. En vidneforklaring kan gennemtvinges efter retsplejelovens § 178, jf. ovenfor.

3.4. Retsplejelovens regler om arrest og forbud

Efter retsplejelovens § 627 kan fogedretten foretage arrest til sikkerhed for pengekrav, når der ikke kan foretages udlæg for fordringen, og det må antages, at muligheden for senere at opnå dækning ellers vil blive væsentligt forringet. Formålet med at foretage arrest i en skyldners formue er så vidt muligt at sikre, at skyldneren har aktiver i behold på det tidspunkt, hvor gældsforpligtelsen er fastslået ved en dom. Arresten bevirker, at skyldneren ikke kan råde over de aktiver, der er omfattet af arresten.

Efter retsplejelovens § 628, stk. 1, kan arrest ikke foretages, når det må antages, at fordringen ikke består. Der stilles dog ikke krav om, at rekvirenten sandsynliggør eller godtgør kravets eksistens. Kravet om sikkerhedsstillelse, om anlæggelse af arrestsag og erstatningsansvar jf. nedenfor, udgør skyldnerens værn.

Efter § 629 kan fogedretten, inden en arrestforretning påbegyndes eller arrest foretages, bestemme, at fordringshaveren som betingelse for arrest skal stille sikkerhed for den skade og ulempe, som kan påføres skyldneren ved arresten.

Efter § 630 kan en arrest afværges eller ophæves, såfremt skyldneren stiller tilstrækkelig sikkerhed for den fordring, som arresten ønskes opnået til sikkerhed for.

Reglerne om indgivelse af en arrestanmodning og om sagens behandling findes i § 631. Det følger af bestemmelsens stk. 2, at en række af retsplejelovens almindelige regler om behandlingen af fogedsager finder tilsvarende anvendelse i forbindelse med behandlingen af en sag om arrest. Det gælder bl.a. retsplejelovens § 497 om skyldnerens oplysningspligt om sine økonomiske forhold.

Det følger af henvisningen i § 631, stk. 2, til § 493, stk. 1 og 2, at fogedretten så vidt muligt skal underrette rekviriten om tid og sted for forretningen. Underretning kan dog undlades, hvis fogedretten finder dette ubetænkeligt, eller hvis det må antages, at muligheden for at gennemføre arresten ellers vil blive væsentligt forringet. Arresten kan foretages, selv om skyldneren ikke giver møde eller træffes, jf. 631, stk. 2, jf. § 495, stk. 1, 1. pkt.

Arresten kan kun foretages i så stor en del af skyldnerens formue, som efter fogedrettens skøn er nødvendig til dækning af fordringen og de omkostninger, der er forbundet med sagen mv. Arresten indebærer, at skyldneren ikke kan råde over aktiverne, f.eks. ved salg eller pantsætning. Fogedretten vejleder skyldneren om arrestens retsvirkninger, herunder at råden over aktiverne i strid med arresten kan medføre strafansvar, jf. § 632.

Arrest er et foreløbigt retsmiddel og skal inden en uge (2 uger hvis sagen skal anlægges ved en udenlandsk domstol) efter arresten følges op med et søgsmål mod skyldneren, hvorunder retten også skal tage stilling til, om arresten er lovlig gjort, jf. § 634. Dette kan dog undlades, såfremt skyldneren under eller efter arrestforretningen fråfalder forfølgning. Hvis der allerede verserer retssag om den pågældende fordring, skal fordringshaveren inden en uge efter arresten anlægge arrestsag (sag om arrestens lovlighed). Skyldneren kan i den forbindelse fremsætte alle indsigelser vedrørende arrestens lovlighed, jf. § 636.

Skyldneren kan herudover kære fogedrettens afgørelse i en arrestsag efter reglerne i kapitel 53 om appel af fogedrettens afgørelser, jf. § 640.

Det følger af § 637, at arresten kan ophæves ved dommen i arrestsagen eller ved dommen vedrørende